

Det blåser sommartid runt mina konturer
några bleka tvivel ligger kvar framför
gårdagens framsteg

så löjeväckande hur de får ta plats
utan minsta motstånd

nu vilar jag

hur många vilor finns det i världen
jag ser till att alltid ha några på lut

annars skriver jag

hur många skrivor finns det i händerna
jag är en sån som aldrig riktigt vet

visst var det lite ljusare i kväll
egentligen är tiden en annan
det är bara något man bestämt

jag ska flytta fram mig själv i natt
mellan två och tre skiter jag i grillen och
släpar ut mitt ansikte och lägger det

under himlen